

όνομαστὸν ἐς θήραν εἶδος· κολοιῶν καὶ
κορωνῶν ἀγέλαι, συγκατοίκων ὑπὸθρώποις
ἀεὶ ἐν ταῖς πόλεσι· πελμάνες πελώρια ράμ-
φη ἔχοντες, καὶ τὰ λοιπά.

Iχθὺς οὐδὲν.

Ιχθὺς χορηγεῖ δὲ παραρρέων Ιστρος,
καὶ οἱ ἔτεροι ποταμοὶ καὶ αἱ ιστρολίμναι,
πλῆθος ἀπίστανον, ὥστε καὶ πολλοὺς εἶναι
τοὺς ἀπὸ τούτων τὸν βίον ποριζομένους.
Ἄλισκονται γοῦν ἐν τῷ Ιστρῷ πολλαὶ μο-
ροῦνται, ἃς οἱ παλαιοὶ ἀντακαιοῦσι ὡνόμα-
ζον, καὶ τὰ ταρίχη τούτων ὄνομαστὰ ἡσαν
ἐν τοῖς παραμεσογείοις. Τούτων ἀλιεύ-
ονται τινὲς καὶ ἐν τῷ Τύρᾳ, μέχρι τοῦ
Ρασκόβου κωμαγορᾶς ἐν τῷ ὑπονομῷ τῆς
Σορόκης· ἀλιεύονται δὲ ἔτι πολλαὶ τούτων
ἐν ταῖς ἐν ἀριστερᾷ τοῦ βορειοτάτου στό-
ματος τοῦ Ιστρού ποτολίμναις. Εστιν δὲ
ιχθὺς οὗτος διμέγιστος τῶν ἐν τῷ Ιστρῷ
ἀλιευομένων ιχθύων· χιλιαλιτραῖοι γὰρ
ποτὶ ἐπέκεινα οἱ μείζους εἰσὶ· καὶ διὸ ἡδύ-
τητα περισπούδαστος. Αλιεύονται δὲ καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΕΥΝΟΥ ΦΙΛΟΣΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΡΥΝΤΗΤΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΙΟΥ

οἱ δμογενεῖς αὐτῷ ἀνάκανθοι ἡ χονδρώδεις ἵχδύες, πᾶντες διὸ ἥδύτητα ὄνομαστοὶ καὶ περισπούδαστοὶ ἐν τῇ χώρᾳ· ἡ βίζα, λέγω, ἣν ἐστονρέιὸν οἱ φρανσαιοὶ ὄνομάζουσιν, ἔλκουσα τὸ τρίτον στον τοῦ μεγίστου ἀντακαίου ἡ μεγίστη· τὸ νισέτρον καὶ ἡ πεστροῦγα, ἵχδυς ἴσομεγέδεις τῇ **Βίζᾳ**, καὶ τρεῖς μὲν ἡλοσειρὰς ἔχοντες ἐπὶ τῆς δάχεως, δύο δὲ ὅπù τὴν κοιλιὰν, ἐκάστην ἀπὸ τῶν βραγχίων σχεδὸν ἀρχομένην καὶ καθίκονσαν μέχρι τῆς οὐρᾶς.

Τὰ δέο εἴδη ταῦτα τοῦ ἀντακαίου ἀλισκονται μᾶλλον ἐν τῷ Τύρῳ καὶ ἐν τῇ τυροποντίῳ λίμνῃ· τέλος ἡ τζίγα, ἣν χοσόφαρον καλοῦσιν ἐν Θράκῃ· ἀλίσκεται γὰρ καὶ ἐν Εβρῷ καὶ παρὰ τὴν Σαμοθράκην, ὡς ἱκούσαμεν· ἔλκει δὲ αὕτη ἡ μεγίστη οὐ πλέον τῶν δώδεκα λιτρῶν· πιμελὴν, ἔχει κιτρίνην. Πᾶντες οἱ ἵχδυς οὗτοι τοῦ γένους εἰσὶν, ὃ περ ἀτζιπένσερ οἱ ἵχδυολόγοι καλοῦσιν· κεκλήσασαν δὲ ἡμῖν οὗτοι ἀντακαῖοι. Οἱ ἀντακαῖοι γοῦν οὗτοι ἵχδυς, ἔξαιρον μένης τῆς μορὸύνης, ἀλί-

ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΠΤΗΜΑΤΟΜΑΣ ΦΙΛΟΦΙΛΙΑΣ ΚΑΘΗΤΗΣ ΟΝΕΙΡΟΥ ΕΠΙΧΟΡΙΟΥ

δικονται καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις ποταμοῖς τοῖς
ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν Ιστρον. Μορούνας δὲ
μικρὸς οὐτε ἡμεῖς εἴδομεν, οὐτε ἔτέρου
ἰδεῖν ἤκούσαμεν· ἵσως καὶ αἱ μοροῦναι ἐς
Μαιῶτιν ἀνανήχονται, ἅρδενές τε καὶ Δί-
λειαι· κάκεῖτον, αἱ μὲν Δήλειαι τίκτουσι
τὰ ὡδα, αἱ δὲ ἅρδενες ὄργῳσαι, καὶ τὰς Δί-
λης, πρὶν ἡ τεκεῖν, ἐρώτομανῷς διώκουσαι,
τεκούσας ἐγκαταλείποντι, καὶ τὸν Δορὸν
προϊέμεναι, τὰ νεοτεχθέντα ὡὰ καταρρά-
νουσιν. Αυτη καδόλουν ἡ ἰχθύων ὁχεία·
τινὲς γὰρ ζωότοκοῦσι μὲν τὸ δοκοῦν, διά-
φορα δὲ πάντη τῶν ὄντως ζωτόκων ὄνομα-
ζομένων ζώων, καὶ ὥσπερ φησὶν ὁ Θεύφρα-
στος, ἐν ἐαυτοῖς ὡο· οκήσαντες ζωογονοῦσι·
δελφὶν δὲ καὶ φάλαινα καὶ καχελὸν, οὕπερ
νοσοῦντος ἡ κύπρος, ἡ πολυπερισπούδα-
στος δι' εὔοσμίαν καὶ πολλοῦ πιπρασκο-
μένη ἄμπαρις ἐστὶ, καὶ ναρουάλ καὶ ἐπο-
λάρδος καὶ μαρσονῖνος, τὰ ὄνομαζόμενα
κήτη, ζωότοκοῦσι μὲν τῷ ὄντι, καὶ συμ-
μίσγονται πρότερον, ὥσπερ χερσαῖα ζῶα,
καὶ Δηλάζονται τὰ νεογνὰ, ὥλλα ταῦτα ἔξω-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΚΕΡΤΑΝΙΟΥ ΣΩΣΟΝΤΕΣΙΟΥ

δεν μέν εἰσιν ἵχθυς, ἔσωθεν δὲ χερσαῖα
ζῷα ἐν δέρμασιν ἵχθύων περικεκλεισμένα.

Ἐκμαιευθεῖσαι δὲ οὗτως αἱ νεογναὶ^{ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΟΦΙΛΗ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΥ}
μοροῦνται, ἐξέρχονται τῆς Μαιώτιδος, ταῖς
γερατέραις πᾶσαι ἐπόμεναι, ἐς τὸν Πόν-
τον, κάκεῖθεν ἐς τὸν Ιστρον ἐσέρχονται.
Διὰ τοῦτο καὶ στῆθος μορουνῶν ἐν τῷ
κιμμερικῷ βοσπόρῳ, ὃς ἐν στενῇ διόδῳ, δια-
δίως ἀλίσκονται, καὶ νῦν καὶ ἐπὶ Στράβω-
νος· ἀλίσκονται δὲ ἔτι πολλαὶ καὶ ἐν ταῖς
ἀνωτέρῳ ποντολίμναις, παρεντραπόμεναι
πας τῆς ἐς τὸ στόμα δδοῦ. Εσελθοῦσαι
δὲ ἐς τὸν Ιστρον μέχρι Πέστης ἀνανήχονται,
καὶ γάρ οὐκέντι δαῦτζιστὶ ὄνομάζονται, καὶ ἐν
Βιέννῃ τὸ μορούνειον πηέας οὐκ ἄγνωστον·
ἄλλο ὀλίγισται μέχρι Πέστης ἀναβαίνοντι,
πλείους μέχρις Πελεγραδίου, πλείους μέ-
χρι Βιδινίου, καὶ αἱ πολλαὶ μοροῦνται ἀνα-
μεταξὺ Μπραΐλης καὶ τοῦ στόματος τοῦ
Κελλίου νήχονται· καὶ καθόλου τὸ μέρος
τοῦτο ἐστι τὸ πολυϊχθύτερον τοῦ Ιστρον.
Στάντιον δὲ πρᾶγμα μοροῦντα ἐν τοῖς ἐπε-
ροις στόμασι τοῦ Ιστρον, ὡσπερ ἥκούσαμεν.

Τινὲς δὲ οἴονται ἀνωπού τοῦ Βιδίν τὰς
μορούνας τὰ ὡὰ ἀποτίθεσθαι, πάκεῖ πον
ἔπομένως τὸν ὁμοιότερον καὶ τὴν ζωογόνη-
σιν γίνεσθαι, καὶ τὰ ἔμβρυα διαρραγέντος
τοῦ περιτυλίσσοντος ὑμένος, τῆς ἵχδνα-
κῆς ζωῆς ἄρχονται, καὶ ὡς μουρουνίδια
νίγχονται, τεκμιρόμενοι τοῦτο τῷ τὰ ὡὰ
τῶν μουρουνῶν ἐν Βιδίν μείζῳ εἶναι ἢ περ
ἐν Γαλάτῃ. Τοῦτο πιθανὸν, ἐπειδὴ κα-
δύλον καὶ ἕτερα ἵχδνων γένη ἐστὶ πολὺ^{ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΦΙΛΟΦΙΛΙΑΣ ΤΟΜΕΙΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΒΟΥΣ}
ἀνανήχονται τοὺς ποταμοὺς εἰς τὴν τῶν
ώῶν ἀπόθεσιν, ὅπου καὶ τροφὴ πλείων καὶ
ὑάλων τοῖς νεογνοῖς, καὶ ἀσφάλεια μείζων
τυγχάνει· πολλοὶ γὰρ οἱ ὠβύροι καὶ νε-
ογνοβόροι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ καδύλον ἢ
πρόνοια αὕτη καὶ ἡ περὶ ταίτην σπουδὴ^{Ε.Υ.ΠΑΝ.Κ.Π}
ἔμφυτος ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ζώοις. Άλλο
γὰρ πολλῶν συνδόμενοι καὶ σαρὰ μηδενὸς
μαθεῖν δυνηθέντες ποῦ γῆς μουρουνίδια
φαίνονται, ἐπέχομεν. Εικάζομεν δὲ ἐν
τῇ Μαιώτιδί πον γίνεσθαι τὰ μουρουνί-
δια, οὐχ δτὶ Μαιώτις καλεῖται ἡ Νάλασσα,
ἄλλο δτὶ ἐκεῖ μόνον τὰ μικρότερα ἀλιοκε-

σδαι ἡκούσαμεν μορούνιδια τριακονταλι-
τραῖα τὸ μέγεθος. Ισως καὶ τινες μοροῦ-
ναι ἄνω πον τοῦ Ιστρου ἢ τοῦ Σάβα ἢ τοῦ
Δράβα ἢ τοῦ Τίσσου τὰ ὧδε ἀποτιθέασι.

Τὰ ὧδε τῶν μορούνων, καὶ ἀπλῶς τῶν
ἀντακαιῶν οἰχθύων, μελανόχροοά εἰσι καὶ
νεωστὶ ηλατισμένα φαγεῖν ιδύτατα, καὶ
καταναλίσκονται ἐν τῇ χώρᾳ· τὰ δὲ ση-
κτὺ οὐταρίχη τῶν μορούνων, ὃς κοινῶς
χαυγιάριον ὀνομάζονται, καὶ ἐς στολὴ
μέρη τῆς Ευρώπης ἐξάγονται, μάλιστα
δὲ ἐς τὴν Ελλάδα, καὶ ἐξ ὧν ἐμπόριον γί-
νεται ἀξιόλογον, ἐκ τῶν μορούνων ἐστιν,
αἱ σερ ἐν τῷ Βόλγᾳ μυριάδες στολλαὶ κατ-
έτος ἀλιεύονται, καὶ εὑρεῖν ἐστιν ἐν μᾶς μο-
ρούνῃ ὧδε ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν λίτρας καὶ ὑπὲρ
τὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα. Επαινεῖται
δὲ μάλιστα τὰ στερσικὰ οὐταρίχη, ἐκ τῶν
μορούνων, ἃς ἀλιεύονται ἐν τῷ Κύρῳ καὶ
ἐν ἑτέροις μεσημβρινοῖς τῆς Κασπίας μέ-
ρεσι· καὶ γὰρ καὶ ὁ Κύρος ἐν Γεωργίᾳ καὶ
Αἴλιαᾳ δέων, τρέφει στολλὰς μορούνας,
καὶ ἐν ταῖς ὄχοραις ἐκεῖ τὸ μορούνειον ὠ-

τάριχος κοινὸν ἔδεσμα. Πρὸς τοῖς ὡοῖς
δὲ καὶ κρεωταρίχη μορούνεια ἐκκομίζονται
πολλὰ ἔξω τοῦ Δρακικοῦ βοσπόρου καὶ Ελ-
λησπόντου· καὶ τὰ ὄνομαστὰ ἔνριχα, τά-
ριχος ἐκ τῶν σαραστονδελίων μνῶν· ἔτι
δὲ καὶ τὰ λεγόμενα νεῦρα. Πατρίς τοῦ
ἰχθύος ὁ Πόντος, ἡ Καστία καὶ ἡ Αραλία
ἴσως θάλασσα, καὶ οἱ ἐς αὐτὰς ἐκδιδόντες
μεγάλοι ποταμοί. Άξιον δὲ περιεργείας
καὶ ἡμικρύτης τῶν ὡῶν τοῦ μεγάλου τού-
τον ιχθύος, ὡς κόκκος σιννάπτεως ὅντων,
τῶν καὶ λιτραίουν ποικιλίουν πολλῷ μειζύ-
νων ὅντων, καὶ ὡς κόκκος πίσου η̄ ἐρε-
βίνδου.

Άλιεύονται δὲ καὶ ἐν ἑτέροις ποταμοῖς
ἀντακαιον εἴδη, μάλιστα ἐν τῷ Προύτῳ
βίζαι καὶ τζίγαι, καὶ ἐν τῷ Τύρᾳ νισέτρα
καὶ πεστροῦγαι καὶ τζίγαι. Εαρος ἀλιεύ-
ονται ἐν τῷ Ιστρῷ καὶ σκρίμπιζαι πολλαί.
Λιτραῖος οὗτος καὶ ἐς ὑπερβολὴν ἡδύκρεως
τεταριχευμένος καὶ νεαλής ἔτι μᾶλλον, καὶ
τοῖς λίχνοις ἐπομένως πολὺ περισπούδα-
στος. Τοῦ σύλμου τῶν ιχθυολύγων ίσως

εῖδος ἡ σκρίμπιτζα. Άλιεύονται δὲ πληγίον δαλάσσης καὶ στερὶ Κελλίον καὶ κέφαλοι, καὶ ψευδοπάρον, λοράρια. Κοινὸς δὲ ἐν τοῖς τῆς Ρουμουνίας ποταμοῖς καὶ δικάνες τοῦ γένους τῶν γλανίδων (σιλούρων) παρὰ τοῖς ιχθυολόγοις, δρονμονιστὶ ὀνομαζόμενος σύμος, πλατύστομος πολλὰ καὶ βορὸς καὶ σίων καὶ ὑπερμεγέθης ἐνίστε, ὥστε καὶ δλον ἄνδρωπον κατίνειν ἴκανὸν εἶναι. Παρὰ τούτους ἀλιεύεται καὶ πληδὺς ὁμήχανος κυπρίνων, πράπτων δρονμονιστὶ, καὶ ἔτερων ιχθύων ἐν τῷ Ιστρῷ καὶ ἐν ταῖς ιστρολίμναις ταῖς ἐν Βασσαραβίᾳ μάλιστα, αἱ στερὲν ταῖς ἀναχύσεσι καὶ πλημμύραις τοῦ ποταμοῦ, ἀναπληροῦνται κυπρίνων, εἰκοσαλιτραίων καὶ ἐπέκεινα, τῶν μειζόνων, καὶ ἔτερων ιχθύων, καὶ ἄλιεία ἐντεῦθεν, καὶ ἐμπόριον καὶ ἐξαγωγὴ μεγάλη· ταριχευόμενοι γὰρ οἱ κυπρίνοι ἐς πᾶσαν σχεδὸν τὴν Ρουμουνίαν μετακομίζονται, καὶ στέρων τοῦ Ιστρού.

Εἰσὶ δὲ καὶ χειροσποίητοι λίμναι πολλαὶ, ἐπὶ τῷ ιχθυοτορεῖα εἶναι γινόμεναι,

καὶ γίνονται ὅπου ὁ τόπος ἀρμόδιος διὰ
τὴν στένωσιν τῶν κοιλάδων· ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ^{ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΜΩΤΙΚΩΝ ΦΙΛΟΦΟΙΔΗΣ ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ}
τῷ ἐν σαρεκτισμένοις μύλοις τὰ πολλὰ,
ἴκανὸν ὅμωρ ἐς ἄλετον ἀδροίζεσθαι· καὶ οἱ
κτηματικοὶ οὖτα δοιοὺς ἔξαιρονται μι-
σθοὺς, τὸν μὲν, ἀλήσοντες· τὸν δὲ, ἀλι-
εύοντες. *Ἐν ταύταις νέμονται νηγόμενοι,*
κυπρῖνοι, καράσσια, δμογενεῖς ἵχδυς τοῖς
κυπρίνοις. πέρκαι βορὺς ἵχδυς, κόστρι-
τζαι, ἃς χάννονται ἐν τῇ Ελλάδι παλοῖσι,
πλατίτζαι, καρφῶν στλίρης ἵχδυς, ἀσπρό-
ψαρα, καὶ οἱ λοιποί. Πᾶντες ὡς περ ἐν
μάνδρᾳ πεκλεισμένη, καὶ τοῖς κτηματι-
κοῖς ἢ τοῖς λιμνώναις, ὅταν βούλωνται,
εὐάλωτοι, ἐν μέρει διὰ δικτύων, καὶ πα-
νύλον, διασκάψασί πον τὸ εἶργον χῶμα.
Περισπούδαστος δὲ ἔτι ἵχδυς καὶ ἐν ταῖς
ἀγοραῖς σπάνιος καὶ στλείονος τιμῆς πιπρά-
σκεται καὶ ἡ μιχάλτζα, τοῦ γένους μὲν τῷ
γλυκίδων ἢ σειούρων κοιλιακῷ ἵχδέων,
παρεμφερῆς δέ πως τὴν χροιὰν καὶ τὸ σχῆ-
μα καὶ τὴν διαίταν τῇ ἀπόδῳ ἐγχέλει, ὅπερ
καὶ δαῦτζιστὶ ἐγχελοκάμπη ὀνομάζεται·

δολεροῖς γὰρ καὶ αὗτη καὶ στηλώδεσι χαιρεῖ.
ῦδασι, οὐμὴν ἀλλὰ καὶ διειδέσι, καὶ ὅπου
καχληκῶδες ἐστὶ τὸ ἔδαφος τῶν ὑδάτων, ὡς
περ καὶ ἡ ἔγχελυς. Αλεπίδωτος σίάντη ὁ
ἰχθύς ἐστι, καὶ μετὰ στερνγίων μεγάλων
πως, πρύσσειν μὲν παχύτερος, ὅπισθεν δὲ
λεπτότερος.

Μιχάλτζαν δὶ εἴπομεν, ὡς περ μικρὸν
ἀνωτέρῳ πέρικαν (ἔτερος ἵχθυς ἡ πέρικη τοῦ
Αριστοτέλους) καὶ μικρὸν κατωτέρῳ κλίανος
καὶ λιστάνιον ἔροῦμεν, καὶ λόστριτζαν· οὐ
γὰρ ὄνοματοδετέον ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὴν
ἐπιχωρίαν λέξιν λαβόντας, ὅποια ποτὲ ἀν-
ῆ, ὅπου καὶ τὸ πρᾶγμα πρῶτον ἴδόντας,
ἐκρράζεσθαι δεῖ, καὶ ἐξαγγέλλειν οὐτωσὶ τὰ
νοούμενα. *Πολύβιος* ἐκρράζειν μέλλων
τὸν μικρὸν γεωρύχον λαγῶν, κόνικλον αὐ-
τὸν ὄνομάσας, προστίθησιν· οὐκ εἴμι στοι-
ητὴς ὄνομάτων, ὅδεν καὶ ἐν τῇ συγγραφῇ
φυλάττω τὴν ἐπωνυμίαν, ἵν τὸ ἀρχῆς οἱ
ἴβηρες οἱ ἐσπέριοι ἔδευτό οἱ, παρ' οἵς γί-
νεται καὶ ἔστι πάμπολυς. Διὰ τί οὖν καὶ
ἔτεροι φιλόσοφα στοιοῦντα τὸν *Πολύβιον*

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΠ. ΚΛΕΦΤΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΦΟΙΔΗΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

μιμήσασθαι οὐκ ἡδέλησαν, ἀλλ᾽ ὁργιαίας
λέξεις δοξοσύρτως μάλα, στοιεῦν ἡρέσκοντο,
ἔξδην αὐτοῖς καὶ μονοσιλλάβως, ταῖς ἐπι-
χωρίαις λέξεσι χωμένοις, ἔξαγγέλλεσθαι;
Ἐτεροι σάλιν μεταρρύζοντες ἢ μετακι-
ροῦντες τὰ μύρια ὄνόματα, λανθάνουσιν
ἕυπτοὺς ἀμαδέστατα πρύττοντες.

*Αλίσκεται δὲ καὶ στλῆδος καράβων,
ἐντε ταῖς χειροκιμήτοις λίμναις, καὶ ἐν τοῖς
ποταμοῖς, ὅσοι λιμνάζον καὶ ἀνεπαισθήτως
κτιλιόμενον τὸ ὕδωρ ἔχοντι, καὶ ἐν τοῖς
τῶν ποταμῶν κολπίσκοις μάλιστα, καὶ ἐν
τοῖς ἔλεσιν, ὅπου ἴκανὸν ὕδωρ ἐστὶν ἰστά-
μενον· καὶ ἐν τοῖς παριστρίοις, εὐτελοῦς
τίνος κέρματος, δεκάδες ὅλαι πιπράσκονται.
Ἔστι δὲ τὸ μαλακόστρακον τοῦτο παρεμ-
φερὲς πάντη τῷ ἀστακῷ, πολὺ τῷ μεγέθει
τούτον λειπόμενον· μόνον ἐν τῷ Γάγγῃ,
ὧς ἥκούσαμεν οἱ κάραβοι ἵσομεγέδεις τῷ
ἀστακῷ τυγχάνουσιν. Οὐ πᾶντες δὲ οἱ πο-
ταμοὶ, οὐδὲ αἱ λίμναι πᾶσαι ἔξισον ἥδύ-
κρεις ἔχοντι τοὺς ὁμοειδεῖς ἵχθυς. Καθό-
λου ὅπου τὸ ἔδαφος λιθαρίων καὶ καζτί-*

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΜΟΥ ΦΙΛΟΦΙΛΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΦΗΡΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΕΡΕΥΝΩΝ Π. ΚΑΣΤΙΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

καν κατύστοιτον, ἐκεῖ καὶ οἱ νηχόμενοι
ἰχθὺς ἡδυκρεώτεροι. Ταῦτο ἄρα καὶ ὁ Τύ-
ρας ὁ πολλαχοῦ ἐπὶ ψῆφων καὶ λιδίσκων
ἔστιν, κακλιγχθύτερος. Ταῦτο ἄρα καὶ οἱ
τοῖς ὀρεινοῖς δεῖνοις χαιρούντες ιχθῦς,
ἡδυκρεώτεροι. Περισπούδαστα δὲ τῶν σο-
ταμῶν καὶ τὰ στουμπάρια καὶ τὰ γονθίδια
καὶ αἱ λεγόμεναι μυριάται. Ετερος πάντη
ἰχθὺς ἡ μέραινα τῆς θαλάσσης.

δέων, κακλιχθύτεο
τοῖς ὄρεινοῖς δειδρ
ἱδυκρεώτεοι. Περι
ταμῆν καὶ τὰ στονι
καὶ αἱ λεγόμεναι μηδ
ἰκάδὺς η μέραινα τῆς
Διαπορεῖν δὲ ἄξι
ἐν τῷ Ιστρῷ δοῦται

Διαπορεῖν δὲ ἄξιον, τίνος ἔνεκα, οὐτε
ἐν τῷ Ιστρῷ δρᾶται ἔγχελυς, ὃσπερ οὐδὲ
κύραβος ἐν τοῖς τῆς Σιβηρίας μεγάλοις πο-
ταμοῖς, οὐτε ἐν τοῖς ἐς αὐτὸν ἐκβάλλουσι
ποταμοῖς, ἐν τοῖς ἴστρινοῖς τόποις, ἵν
οὔτως εἴστωμεν, τῶν βορειοτέρων καὶ δυτικω-
τέρων καὶ μεσημβρινωτέρων ποταμῶν, τῇ
διαίτῃ τοῦ Ἰχθύος μὴ ἐναντιοῦμένων· καὶ
γὰρ καὶ ἐν τῷ βορείῳ τοῦ Δαῦτζλανδ, καὶ
ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ελλάδι γίνεται καὶ
πολὺς ἐστιν ὁ Ἰχθύς, καὶ πολύτιμος καὶ
ἱδύτατος, ἐκτὸς ὅν εἴδομεν τῆς Ενετίας·
ἀηδῆς γὰρ πύμπαν ἐνταῦθα καὶ εὔτελέ-
στατος. Πέμπτον ἥδη ἐνιαυτὸν ἐν τῇ Λίντζ

πόλει τοῦ ἄνω Εστράτη τυγχάνοντες, ἐστυ-
δόμεδα εἰ ἔγχελνες εἴη ἐν τοῖς ἐκεῖ πον ὕδα-
σι, καὶ ἀπεκρίναντο ἡμῖν, ὅτι ἄνω πον
τιτὸς ποταμίου ἀλισκοιντο ἔγχελνες, καὶ
δεῖξειν ἡμῖν ἐπηγγείλαντο τῇ ὑστεραιᾳ,
ἄλλῃ τῇ ὑστεραιᾳ, ἀμα λικανγεῖ ἀρχομέ-
νῳ, ὑστίραμεν, καὶ οὐχ ἐωράκαμεν, ὃ ἡμῖν
οἱ δμογενεῖς, οἱ καλῶς γινώσκοντες καὶ
διαχιρώσκοντες τὴν ἔγχελν, ἀπέσχοντο.

*Ἄλλος ἀρά αἱ ἐκεῖ ἔγχελνες, εἰ ἀλιγάθης ὁ λό-
γος, ὡς περ ἐν ἐξορίᾳ ἐκ τῆς ἐπικρατείας
τοῦ Ιστρου περιορίζονται;*

*Ἐν δὲ τοῖς ἐν τῇ ὁρεινῇ ρέονσι ποτα-
μοῖς καὶ δύαξι, τοῖς τὸν ϕοῦν ταχύτερον,
καὶ τὸ ἔδαφος κύχλησι καὶ λιθαρίοις κατύ-
στρωτον, καὶ τὸ ϕεῖδρον διειδὲς ἔχονσι, ἔτε-
ρα ἰχθύων ἐνδιαιτῶνται εἴδη, ὅσα δεύμασι
καὶ καθαροῖς ἀρέσκονται ὕδασιν. Εἰσὶ δὲ
οὗτοι οἱ ὁρεινοὶ ἰχθῦς, ἵν' οὕτως εἴπωμεν, τῶν
ἐν ἔτεροιοις ὕδασι νηκομένων, προτιμότε-
ροι. Πρῶτοι τούτων ἰχθῦς οἵποικιλίαι (ἔτε-
ρος ἰχθὺς ἡ Νείσσα ἡ καὶ τὸν Νεῖλον ὑνα-
ρικομένη) οἱ ὄνομαζόμενοι κοινῶς πέστρο-*

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΑΝΕΦΕΤΗΜΙΣ ΤΟΜΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΒΥΛΙΚΗΣ ΣΟΝΤΑΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ραι, λιτραῖοι καὶ διλιτραῖοι οἱ μέγους, καὶ τοι ἐν ἑτέροις ὅδασι· τῆς Ευρώπης εἰκοσαλιτραῖοι καὶ μείζονες, καὶ ἐν τῷ βορείῳ τῆς Κολομβικῆς, ἐν ταῖς μεγάλαις λίμναις καὶ ἐκατονταλιτραῖοι ὄντες. Τοὺς δὲ μολδοβάνους, τοὺς πλείους καὶ μείζους ποικιλίας ἀλίσκειν βουλομένους, ὑπερβαίνειν δεῖ τὰ ὅρια, καὶ ἐν τῷ Αρδελ ἀλιεύειν· ἐκεῖ γὰρ συνηρεφεστέρων καὶ βαδυσκιωτέρων καὶ ἡσυχαιτέρων ὄντων τῶν τύπων, πλείους καὶ μείζους εἰσὶ ποικιλίαι· φιλέρημον γὰρ καὶ φιλήσικον τὸ ζῶον. Μετὰ τοὺς ποικιλίας αἱ λόστριτζαι ἔχουσι τὰ δευτερεῖα παρὰ τοῖς γνώμωσιν ἵχδνοφάγοις. Άμφω αὖται τε καὶ οἱ ποικιλίαι εἴδη τοῦ σάλμου τῶν ἵχδνολόγων εἰσίν. Αἱ λόστριτζαι πολὺ μείζους γίνονται ἐνταῦθα τῶν ποικιλιῶν· εἰκοσιτεσσαραλιτραῖας γὰρ ἔωράκαμεν. Ετι δὲ λιπάνια καὶ κλιᾶνοι, λιτραῖα τε καὶ διλιτραῖα τὰ μείζω· καὶ μιχάλτζαι, καὶ ἔτερα μικρότερα εἴδη.

$Y \delta \alpha \tau \alpha.$

Ποταμοὶ, καὶ οἱ μὲν τῆς Ρουμουνίας
καὶ ἑτέραις χώραις, εἰσὶν δὲ **Ιστρός**, δὲ **Τισ-**
σός, δὲ **Ουγγ** καὶ δὲ **Τύρας**. ἕδιοι δὲ τῆς Ρου-
μουνίας, **Μάρισσος**, δὲ ἐν τῷ ἀνατολικῷ τοῦ
Αρδελ τὰς πηγὰς ἔχων, οὐ πόρῳ τῶν ὁρί-
ων τῆς **Μολδύβης** καὶ τῶν πηγῶν τοῦ **Ολ-**
τού, δὲ χωρίσας τρόπον τινα ἐξ δύο τὸν
νομὸν, καὶ ὁρίσας τὸ **Μπανάτ** τοῦ Γύλα,
ἐκβάλλει ἐξ τὸν **Τισσόν**. **Ολτός**, οὗτος ἐν
τῷ ἐώῳ τοῦ **Αρδελ** τὰς πηγὰς ἔχων, οὐ πόρ-
ῳ τῶν τοῦ **Μαρίσσου** καὶ τῶν τοῦ
Μπεκάζου, καὶ πρὸς δυσμὰς ḥέων, καὶ δε
ξάμενος πλῆθος ḥνάκων καὶ ἑτέρους ποτα-
μοὺς, τρέπεται πρὸς τὸ νότιον πλησίον
τοῦ **Σιμπίν** πρὸς ἔω, καὶ ἀρορίσας τὸ **Σε-**
βηρῖτον, τὸ κραϊοβικὸν, λέγω, **Μπανάτ**
τοῦ καὶ αὐτὸς τῷ **Ιστρῷ** τὰ ἐὰν νύματα.
Σύμοσις, συγκείμενος ἐκ δύο ποταμῶν τῷ
μικρὸς καὶ μέγας διακρινομένων, καὶ ἐνου-
μένων, καὶ διαβὰς τὸ Γύλα, ἐξίησιν ἐξ τὸν
Τισσόν. **Κέρες** (χρυσὸς), ἐκ δύο καὶ οὐ-

τος συντιθέμενος ὅμωνύμων οἱ καὶ ἄλλι-
κοις, καὶ τῷ βύρειος καὶ νότιος διαστελλο-
μένων καὶ προσδιοριζόμένων, οἵ τινες ἐν
τῷ δυτικῷ τοῦ Αρδελ πηγάζοντες, καὶ βρέ-
χοντες τὸ νότιον τοῦ Γύλα, συμβάλλονται
ἄλλιλοις καὶ γίνονται εῖς, ὃς τις ἐς τὸν
Τίσσον ἐκχεῖται. Κράσνας ἀπὸ Αρδελ.
προσφέρει τῷ Σομόσσει τὰ ἔὰ δεῖδρα.
Αρανιός, (χρυσοφύρως μοαγγυοριστὶ ση-
μαίνει ἡ λέξις), ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ τοῦ Αρδελ
ἀρχόμενος, ἐς τὸν Μάρισσον ἐξέρχεται.
Τέμις, ἐν τῷ ἕώθῃ τοῦ Μπανάτ πηγάζων
καὶ πρὸς δυσμὰς δέων, ἐκβάλλει ἐς τὸν
Ιστρον, οὐ πόλιδω Πελεγράδ. Ζέουλ, ἐρ-
χόμενος ἐξ Αρδελ καὶ διασχίζων τὴν Κραϊο-
βικὴν, ἐκβάλλει ἐς τὸν Ιστρον. Βέδε, πο-
τάμιον ἀναμεταξὺ τοῦ Ολτον καὶ Αρντζες.
διασχίζει τὸν ὑπονομὸν Τελεορμὰν καὶ
ἐκβάλλει ἐς τὸν Ιστρον. Ολίγον κατωτέρῳ
τῆς ἐκβολῆς ἀγκῶν ἐσι τοῦ Ιστρον πρὸς τὸ
ἀνατολικοφύρειον ἐκκλίνοντος. Ενταῦθα
ἐν τῷ ἀγκῶνι τὸ μέρος τῆς Ρουμουνίας
ἐστὶ τὸ γοτώτατον.

Ετι δὲ Αρντζες ἐστὶν, ὃς συμβαλὼν
τῇ Δυμποβίτζῃ, εκβάλλει ἐς τὸν Ιστρον·
Ιαλουμίτζας, ἐκ τῶν ὀρέων πατερχόμενος
καὶ δεξάμενος ἐκ δεξιῶν τὴν Μπράχοβαν
ἐξ Αρδελ πατερχομένην, καὶ διαβὰς τὸν
νομὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐς νότον, ὡς περ καὶ
πᾶντες οἱ τοῦ Ρουμουνικοῦ ἀγροῦ ποταμοί,
ἔχουνται ἐς τὸν Ιστρον· Μποζέον, επη-
γάζει ἐν Αρδελ, χείμαρρος μᾶλλον, καὶ
πολὺς παταράσσων, ἐπικινδυνος γίνεται
τοῖς διαβαίνονσι διὰ τὴν ὁξύτητα· γε-
νόμενος δὲ ἐν πεδίος, ἐξαλλοιοῦται καὶ
πρᾶος γίνεται, καὶ συμβάλλει τῷ Σιρέτη·
Ρίμνικον, ποτάμιον ἀλμυρὸν τὸ ὕδωρ
ἔχον· Μίλκοβον, μικρὸν ποτάμιον πλη-
σίον Φοξάν, χύνεται ἐς τὸν Σιρέτην· καὶ
ἀνωτέρῳ πούτρᾳ, χείμαρρος ἐξ Αρδελ
παταράδέων, καὶ ὑπὲρ ταύτης Σούσσιτα,
χείμαρρος καὶ αὕτη, καὶ ἔκάτεροι ἐς τὸν
Σιρέτην ἐμβαίνονται· Τροτούς, ποταμὸς
ἐξ ἀρδελ πατερχόμενος, καὶ ἐς τὸν Σιρέτην
ἐκ δεξιῶν ἐκβάλλων· ἔπειτα Κάσσιανον καὶ
Οϊτοῦζον πάτω τῆς ὅκης, καὶ Ουζον ἄνω

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ Θ. ΠΕΡΙΟΥΣ

τῆς Οκνης, ποταμοὶ ἐξ Αρδελ οἱ δύο ὑστερινοὶ καταρρέοντες, καὶ πᾶντες καὶ οἱ τρεῖς τοῦ Τροτοὺς τὰ σφέτερα ἐκ δεξιῶν συμμίσγοντες νάματα.

Τὸ δὲ Οἴτουζον, παρὸ ὅ καὶ διὸ οὐ εἰσβασίς (οὐ λέγω ὑπέρβασις) διὸ ἀμαξητῆς ὁδοῦ ἐς Αρδελ, ἐν πᾶσιν οἷς εἴδομεν γεωγραφικοῖς πίναξι, κακῶς παρίσταται, ἀλλήλους ἀντιγραφόντων τὰ πολλὰ τῶν γεωγράφων, καὶ τὰ σφύλματα οὕτω διαιωνίζοντων. Ακμὴν καὶ ὁ τοῦ Μπράουνερ τῆς Μολδόβης ὀργυιαῖος πίναξ, ὁ κρείσσων τῶν ἄλλων δοκῶν, ὡς ἐν τῇ χώρᾳ τύχα γενόμενος, πλήρης σφαλμάτων εὑρίσκεται ἐξεταζόμενος. Συμπεράνομεν δὲ ἐξ ὧν αὐτόπται ἐγενόμεναι ἀπὸ Μρέτζκον ἐς Οκναν ἐλθόντες, καὶ τριακοντάκις που τὸ Οἴτουζον διαπεράσαντες καὶ ἐν μῷ τῶν γερσονήσων αὐτοῦ, ἵνῳ οὔτως εἴπωμεν, διανυκτερεύσαντες, ἀρχομένον ἦδη χειμῶνος, καὶ τὸ ὕδωρ τον ποταμοῦ ἐξικνεῖτο τῶν κοιλιῶν τῶν ἴσπιων, καὶ στερῆμβρον ἢ δετοῦ μὴ προσυμβάντος. Εγειρ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΙΩΑΝΝΗ ΤΩΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΥΛΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΙΑΝΝΕΙΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΥΛΑΣ
ΙΑΝΝΕΙΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΥΛΑΣ
ΙΑΝΝΕΙΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΥΛΑΣ

δὲ τὰς ἀρχὰς τὸ Οἴτοῦζον ἐκ δύο ψυάκων
ἐν Αρδελ, ὃν ὁ εἰς διὰ τοῦ Μπρέτζου ψέει
ἀπέχει μὲ τῆς Οκνιής περὶ τὰς ἔξ οὐρας ἀστὸ^ς
τῆς ἐπ' αὐτοῦ Γκουζέστ κόμης μετρούμενον
τοῦ διαστήματος. Τί εἴδομεν θεωροῦν-
τες τὸν τόπον ἐν τῷ πίνακι, ὅπου καὶ τὸ
πολίγυνον ἡ Οκνα, ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Τρο-
τοὺς ὅν, ἐς τὰ δεξιὰ μαγικῶς μετίηνεγκται,
γραμμὰς ὡς ἔτυχεν ἴγμένας, καὶ οὐχ ὡς
ἔχονσι δέσεως τὰ πρόγματα σαριστώσας.

Ταξιδέυυποταμὸς ἐξ ἀριστερῶν ἐκβάλλων
ἐς τὸ Τροτοὺς, ὅπερ καὶ τοῦτο ἐς τὸν
Σιρέτην ἐκδίδωσιν, ἐξ Αρδελ κατερχόμε-
νον. Πίστριτζα, δεξὺς ποταμὸς ἐν τῷ ἀνα-
τολικωτάτῳ τοῦ Γύλα πηγάδων, καὶ δε-
χόμενος ἐκ δεξιῶν, μεδ' ἔτερα ποτάμια, τὴν
Ντέρναν, τὴν Νιάγραν ποταμὸν, ἐπειτα
τὴν Μπύρκαν εἶτα τὴν Πιστριτζιόραν,
κατωτέρω ἔτι ἔτεραν Νιάγραν ποτάμιον,
ἔτι κατωτέρω τὸν Μπεκάζον, καὶ κατω-
τέρω τὸν Ταρκοέον *) Πᾶντες οὗτοι οἱ

*) Τὸ ο περιπτὸν ἐνταῦθα· ἐτέθη δὲ διὰ τὴν προφορὰν
τοῦ καπρού φερετοίνων τὸ κεντρικόν την καταβήσην, ὡς προφε-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΚΑΣΤΗΤΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ποταμοὶ ἐξ Αρδέλ καταβαίνουσιν. Ἐκ δὲ ἀριστερῶν δεχομένη ἡ Πίστριτζα τὸ Κρακύον ποτάμιον, συμμίσγεται τῷ Σιρέτῃ οὐ μείζονι αὐτῆς ὅντι, καὶ ἀποβάλλει τὸ ὄνομα, ἐπέρω προσφέρουσα τὰ διειδῆ αὐτῆς νάματα· *Μολδόβα*, ἐκ τῶν βορειοτάτων τῆς *Μολδύβης* κατερχομένη, καὶ βρέχουσα ἐξ ἀριστερῶν τὸ *Ρώμανον*, ἀκβάλλει κατωτέρω ἐς τὸν Σιρέτην· *Σουτζιάβα*, ἐς τὸν Σιρέτην καὶ αὐτῇ ἐκχυνομένη; παρὸν ἐν δεξιᾷ καὶ ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐστίν· Σιρέτης, παρὸν ὅν καὶ πόλις ποτὲ τῶν κονμάνων καὶ δουμούνων πρὸ τῆς τῶν μολδοβάνων ἥγεμονίας· *Μπουρλάτ*, ἐν τῷ μέσῳ τῆς *Μολοδύβης* σηγάζων καὶ ἐξ αριστελῶν ἀκβάλλων ἐς τὸν Σιρέτην, ὃς καὶ οὗτος ἐς τὸν *Ιστρον* ἐκδίδωσι, οὐ πόρρω τῆς *Γαλατζ* παριστρίου μολδαβανικῆς πόλεως· *Τζέρνα μάρε*, σηγάζει ἐν *Καρπαθί-*

ρεταῖ καὶ πρὸ τοῦ α· οὗτο καὶ *Μπακοέου*, μὴ κινῶν ἐς ἀφῆν τοῦ οὐρανίσκου τῇν γλῶσσαν καὶ ἔρεισιν, ἀλλ' ἀπὸ τούτου κρατῶν, ὃνει πρὸς τὸ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸν ἀέρα τὸν ἐκπνεόμενον.

οις, καὶ δρίζων Γάλιτζαν Μολδόβης, ἐκβάλλει ἐς τὸν Προῦτον. Προῦτος, ὑπὲρ τὸ βύρειον τῆς Μολδόβης στηγάζων, καὶ διαιρῶν ἐς δύο σχεδὸν πρότερον τὴν Μολδόβαν, νῦν δὲ δρίζων αὐτὴν ἀπό τῆς μεγάλης ἀρχῆς τῶν ρούσσων, καὶ δεχόμενος ἐκ δεξιῶν Ζιζιαν, πλησίον Γαλάτεων, προσφέρει τῷ Ιστρῷ τὰ δολερὰ μὲν, ποτιμώτατα δὲ αὐτοῦ νάματα. Άι δὲ τοῦ Ιστρού ὅγδαι, πλησίον Γαλάτεων, πελώριον ὕψος ἔχουσται, ἐξιστᾶσι τὸν θεατὴν καὶ ἐμπιπλᾶσι θαύματος. Ουδεμίας οὖδαμοῦ τηλικοῦτον ἔχούσας ὕψος εἴδομεν ὅγδας.

Υποδιαιρεσίς Ρουμουνίας.

Οι νομοὶ ἡ ἀγροὶ, καذ̄ος οἵς διέρρηται ἡ Ρουμουνία διαιροῦται πάλιν καὶ οὗτοι, εἰς ὑπονομοὺς ἡ ὑπαγρούς· καὶ εἰσιν οἱ ἐρεξῆς ἀρχομένοις ἐκ τοῦ ἐών τῆς Ρουμουνίας.